

bedre om, naar man vil benytte den kommunale Styrelse som Mellemled, at man da gjorde det paa den Maade, at man stillede et vist Antal Udgangskort til Disposition for Kommunalbestyrelsen og overlod den at uddele dem til dem, som henvendte sig til den derom, fordi de af en eller anden Grund havde Lykt til at overvære Eksekutionen. Naar det endelig hedder, at Andre kunne kun overvære Henrettelsen ifølge særlig af Politivrigheden meddelt Tilladelse, holder jeg heller ikke af den Form, hvori Tanken her er udtrykt. Man fristes til at tro, at det skulde bero paa en Prøvelse af de paa-gjældende Individuers Stilling og Personlighed, navnlig fra et Politihynspunkt, om der skulde tilstedes dem Udgang eller ikke, men hvis Bestemmelsen skulde blive opfattet saaledes, hvis altsaa det store Publikum, den store Masse, navnlig i bevægede Tider, skulde fortolke den saaledes, at kun de Personer faae Lov til at være tilstede ved Handlingen, som Politiet kjender, som Politiet er sikker paa, som Politiet ved ikke ville gjøre nogen Kvalm, vil det let ses, at saa vil man ikke naae det ved Bestemmelsen, som man jo har tilfugt, nemlig dels at skaffe en virkelig Bertryggelse tilstede, dels at ordne Sagen saaledes, at den offentlige Mening bliver beroliget, og man fjerner Mistænksomhed. Skal Bestemmelsen om Udgang for Publikum have Noget at betyde — og jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) i, at det maa den have — tror jeg ogsaa her, at Sagen bør ordnes ad Frivillighedens Wei. Om der kan være 12, to Gaenge 12 eller mange flere tilstede, beror selvfølgelig paa de stedlige Forhold. Naar Henrettelsen foregaar i et lukket Rum, navnlig en lukket Gaardsplads, kan der selvfølgelig ikke være flere tilstede, end der passende kan rummes i Gaarden, og det er en Selvfølge, at den ikke maa overfyldes. Altsaa om Tallet skal være noget større eller noget mindre, beror virkelig paa de stedlige Forhold. Hvad var da simplere og naturligere, end at man sagde, at der maa komme saa mange tilstede, som Pladsen i hvert Tilfælde passende tillader; foruden de Personer, som paa Embeds Begne skulle være tilstede, er der altsaa Plads til saa og saa stort et Antal, og de, der ønske, at være tilstede, kunne henvende sig derom der og der, om man vil, Noget til Kommunalbestyrelsen, Noget til Politiet, for at faae Udgangskort. Det skulde da ikke betragtes som nogenjohmelt Gunstbevisning at faae et saadant Udgangskort. Det vil ikke forhindre, at navnlig Kommunalbestyrelsen kunde drage Omfjorg for, at Personer, som den ansaa det for hensigtsmæssigt fra Kom-

munens Side være tilstede, kunne faae saadanne Udgangskort. Men navnlig overfor den store Mængde lægger jeg afgjørende Vægt paa, at det Hele bevarer fuldstændig Frivillighedens Karakter. Naar der endelig er gjort en Bemærkning om, at det hedder, at den Henrettedes Legeme begraves i Stilhed, skal jeg ganske vist erkjende, at det er Noget, der ogsaa gjerne kunde overlades til Administrationen. Det er imidlertid med Jøie bemærket af den ærede Taler, at, naar denne Bestemmelse er kommen ind i Straffeloven, hvori den jo nu findes, har det sin Begrundelse i Forholdene, som de tidligere have fundet Sted. Jeg antager iøvrigt heller ikke, at det er uden Betydning, at det gjøres gjældende, at den Henrettedes Familie ikke har noget Krav paa, strax efter at Eksekutionen har fundet Sted, at komme i Besiddelse af den Henrettedes Lig, for mulig med det at foretage forskjellige Ting, der kunne give Anledning til Demonstrationer af forskjellig Art. Saaledes som Forholdene for Tiden ere her i Landet, vil der vel neppe kunne være Spørgsmaal derom, men man behøver kun at kaste Blikket udenfor dette Lands Grændser, for let at finde Exempler paa, at noget Sligt meget vel kunde tænkes at forekomme. Jeg er af den Mening, at, uagtet Straffen for den Paagjældende bør høve op, naar han selv ikke eksisterer mere, og at der navnlig altsaa ingen Grund er til at forordne Noget, som kunde henføres under Begrebet uærlig Begravelse eller deslige, bør der ogsaa paa den anden Side drages Omfjorg for, at der ikke til den enkelte Henrettede kan komme til at knytte sig Optog, Foranstaltninger, Demonstrationer, som kunde gaa stik imod det, der har været Meningen med Straffen og dens Fuldbjrdelse. Naar der fra forskjellige Sider har været antydet, at denne Sag passende kunde egne sig til at behandles i et Udvalg, er det jo et Spørgsmaal, der ikke ligger for nu, og som Thinget i sin Tid maa afgjøre. Jeg havde ikke troet, at det var nødvendigt at nedsette et Udvalg, men paa den anden Side kan det jo heller ikke medføre nogenjohmelt Fare, at et Udvalg bliver nedsat, idet jeg gaar ud fra, at dette Udvalg temmelig hurtig maatte kunne afslutte sin Virksomhed. Jeg tror desuden, at man kan være rolig for, at der i den første Tid ikke vil blive praktisk Brug for denne Lov. For Tiden foreligger der ikke for Høiesteret nogen Sag om Mord, hvorfor Noget er dømt fra Livet, og altsaa vil der gaa nogen Tid hen, inden der kan blive Tale om, at man kan faae praktisk Brug, for denne Bestemmelse.